ननुनौमीतिप्रतिज्ञायकिंस्वरूपानुवादमात्रंक्रियतेअतआह अस्यापीति भोदेवअस्यापिसुलभत्वेनप्रकाशितस्यापितववपुषोऽवतारस्यमहिमहि
मानमवसितुंज्ञातुंकोऽपिकःब्रह्माअहमपि नेशे नशक्नोमि यद्वा कश्चिदपिनेशे नसमर्थआसीत्सुलभत्वायविशेषणद्वयम् मदनुग्रहस्यममानुग्रहो
यस्मात्तन्मदनुग्रहंतस्य किंच स्वेच्छामयस्य स्वीयानांभक्तानांयथायथेच्छातथातथाभवतः तर्हिकिमितिज्ञातुंनशक्यतेअतआह नतुभूतमयस्य
अचिंत्यशुद्धसत्वात्मकस्य यदाऽस्यैवं तदाकथंपुनःसाक्षात्तवकेवलस्यात्मसुखानुभूतेरेवस्वसुखानुभवमात्रस्यावतारिणोगुणातीतस्यमहिमानंआं
तरेणनिरुद्धेनापिमनसाकोवाज्ञातुंसमर्थोऽभवेत् अथवाभूतमयस्यउक्तलक्षणस्यापिविराड्रूपस्यतवत्वन्नियम्यस्यवपुषः महिमानमेवावसितुं
कोऽपिनेशे तदासाक्षात्तवैवासाधारणस्यनियम्यनियंतृभेदरहितस्यउक्तलक्षणस्यास्यमहिमानमवसितुंकोऽपिनेशइतिकिमुवक्तव्यमित्यर्थः
॥२॥ तर्हिअज्ञाः कथंसंसारंतरेयुरतआह ज्ञानइति हेअजितउदपास्यईषदप्यकृत्वासद्भिर्मुखरितांस्वतएवनित्यंप्रकटितांभवदीयवार्त्ताम् स्वस्व

अस्यापिदेववपुषोमदनुग्रहस्यस्वेच्छामयस्यननुभूतमयस्यकोऽपि ॥नेशेमहित्ववसितुंमनसांतरेणसाक्षा
त्तवैवकिमुतात्मसुखानुभूतेः॥ २॥ज्ञानेप्रयासमुदपास्यनमंतएवजीवंतिसन्मुखरितांभवदीयवार्त्ताम् ॥स्था
नेस्थिताःश्रुतिगतांतनुवाङ्मनोभिर्येप्रायशोऽजितजितोऽप्यसितैस्त्रिलोक्याम् ॥ ३॥श्रेयःस्रुतिंभक्तिमुदस्यते
विभोक्लिश्यंतियेकेवलबोधलब्धये ॥तेषामसौक्लेशलएवशिष्यतेनान्यद्यथास्थूलतुषावघातिनां ॥४॥ पुरेहभू
मन्बहवोऽपियोगिनस्त्वदर्पितेहानिजकर्मलब्धया ॥ विबुध्यभक्त्यैवकथोपनीतयाप्रपेदिरेंऽजोऽच्युततेगतिंप
राम् ॥५॥ स्थानएवस्थिताःतत्सन्निधिमात्रेणस्वतएवश्रुतिगतांश्रवणंप्राप्तांतनुवाङ्मनोभिर्नमंतः सत्कुर्वंतोयेजीवंतिकेवलंयद्यपिनान्यत्कु
र्वंति तैःप्रायशस्त्रिलोक्यामन्यैरजितोऽपित्वंजितःप्राप्तोऽसीतिकिंज्ञानश्रमेणेत्यर्थः ॥३॥ भक्तिंविनाज्ञानंतुनैवसिध्येदित्याह श्रेयःस्रुतिमिति श्रे
यसामभ्युदयापवर्गलक्षणानांस्रुतिःस्रवणंयस्याःसरसइवनिर्झराणां तांतेतवभक्तिमुदस्यत्यक्त्वाश्रेयःसृतिमितिपाठेश्रेयसांमार्गभूतामिति तेषांक्ले
शलःक्लेशएवावशिष्यते अयंभावः यथाअल्पप्रमाणंधान्यंपरित्यज्यअंतःकणहीनान्स्थूलधान्याभासान्तुषानेवावघ्नंति तेषांनकिंचित्फलम्एवं
भक्तिंतुच्छीकृत्ययेकेवलबोधायप्रयतंतेतेषामपीति ॥४॥ भक्त्यैवज्ञानंनान्यथेत्यत्रसदाचारंप्रमाणयतिपुरेति हेभूमन्इहलोकेपूर्वंयोगिनोऽपिसंत
योगैर्ज्ञानमप्राप्यपश्चात्त्वदर्पितेहाःत्वय्यर्पितालौकिक्यपीहाचेष्टायैस्ते निजकर्मलब्धयात्वदर्पितैर्निजैःकर्मभिर्लब्धयात्वयिअर्पिताईहानिजानि
कर्माणिचतैर्लब्धयाइत्येकंपदंवा कथोपनीतयाकथयास्वसमीपंप्रापितया भक्त्यैवविबुध्यआत्मानंज्ञात्वाअंजःसुखेनैवतेपरांगतिंप्राप्ताः ॥ ५ ॥